

BWNS PODCASTS

خبرهایی از
سرویس خبری جامعه بهائی
Bahá'í World News Service
(BWNS)

اردیبهشت ۱۴۰۳

در گفتگو:

این پادکست به بررسی روابط پویایی که بین عبادت و خدمت وجود دارد، می‌پردازد

۶ اردیبهشت ۱۴۰۳

مرکز جهانی بهائی — این قسمت از پادکست سرویس خبری جهانی بهائی، به بررسی این موضوع پرداخته که چگونه عبادت و خدمت به بشریت — دو جنبه اساسی زندگی معنوی — یکدیگر را متقابلاً تقویت کرده و از این طریق، راه را برای ساخت جوامع صلح آمیزتر و هماهنگ‌تر هموار می‌سازند.

مهمانان این پادکست، از شرکت‌کنندگان در جلسه مشورتی اخیر در مرکز جهانی بهائی بودند. این مشورت، به بررسی این موضوع پرداخت که چگونه معابد بهائی همچون نور امیدی هستند که از افراد با پیشینه‌های مختلف دعوت می‌کنند تا به تفکر در مورد رفع مشکلات هموطنانشان بپردازند.

سارا کریدی (Sarah Creedy)، مهمانی از استرالیا، در مورد قدرت دعا صحبت کرد و تأکید نمود که دعا «وسیله‌ای برای پالایش زندگی، قلب و انگیزه‌هایمان است». او افزود هنگامی که توجه‌مان را به ماهیت معنوی خود معطوف می‌کنیم، در درون خود اشتیاقی ذاتی برای خدمت و کمک به دیگران می‌یابیم و فضائل سخاوت و عشق به‌طور طبیعی از قلب ما جاری می‌شوند. خانم کریدی گفت: «ما به خدمت به عنوان یک امر جداگانه نگاه نمی‌کنیم. خدمت، همه کارهایی که انجام می‌دهیم را تعریف می‌کند و به همه کارهایی که مشغولشان می‌شویم شکل و هدف می‌دهد.»

ناتالی انگو نیام (Nathalie Ngo Nyem) از کامرون توضیح داد که چگونه در برخی از جوامع کامرون، روحیه رو به رشد عبادت، باعث تحول عمیق جمعی شده است. او گفت که وقتی کل روستا برای دعا دور هم جمع می‌شوند، «ممکن است بیش از ۶۰۰ نفر در آن جمع شرکت کنند.»

«می‌توانید تصور کنید که در چنین جامعه‌ای، زمانی که چالش‌هایی پیش می‌آیند ... شما دیگر تنها نیستید... شما جامعه را همراه خود دارید و می‌توانید با هم مشورت کنید.»

انگلستان:

پروژه مرمت برای گرامیداشت تأثیر جاویدان پیام صلح حضرت عبدالبهاء

۱۳ اردیبهشت ۱۴۰۳

بريستول، انگلستان — بهائیان انگلستان اخیراً تکمیل مرمت آپارتمان شماره ۱۷ در خیابان رویال یورک کرسنت (Royal York Crescent) بریستول را جشن گرفتند. حضرت عبدالبهاء در سال ۱۹۱۱ و سپس در سال ۱۹۱۳ طی سفرهای تاریخی خود به غرب، در این محل اقامت داشتند و سخنرانی‌های عمومی ارائه دادند. اعضای محفل روحانی ملی بهائیان انگلستان به همراه تیم معماران و سایر مهمانان دعوت شده برای افتتاح این آپارتمان، که از این پس برای بازدید عموم باز خواهد بود، گرد هم آمدند.

پاتریک اومارا (Patrick O'Mara)، یکی از اعضای محفل ملی، در سخنان خوش‌آمدگویی خود، بر چگونگی ترویج آموزه‌های حضرت بهاءالله توسط حضرت عبدالبهاء و کاربرد آن‌ها در بسیاری از مسائل معاصر تأکید کرد. «حضرت عبدالبهاء به هر کسی که می‌دید، فارغ از طبقه اجتماعی، نژاد یا مذهب آن فرد، خدمت می‌کرد. او پدر و دوستی مهربان، مشاوره حکیم و پناهی برای همه نیازمندان بود.»

جاناتان لیز (Jonathan Lees)، سرپرست تیم معمارانی که کار مرمت را انجام دادند، گفت: «این فضا ویژگی خاصی دارد. چه در بالکن، یا به طور خاص‌تر در دو اتاق (محل اقامت حضرت عبدالبهاء)، همیشه این احساس وجود داشت که ما در حال انجام کار بسیار ویژه‌ای هستیم. احترامی به تاریخ و آنچه در اینجا رخ داده بود، وجود داشت.»

ارتباط حضرت عبدالبهاء با آپارتمان شماره ۱۷ خیابان رویال یورک کرسنت

در سال ۱۹۰۸، آشوب در پایتخت عثمانی منجر به انقلاب ترکان جوان شد که نتیجه‌اش آزادی همه زندانیان سیاسی و مذهبی این امپراتوری بود. حضرت عبدالبهاء پس از دهه‌ها زندان و تبعید، برای ترویج دین وحدت و صلح سفری سه ساله را از اراضی مقدس آغاز نمودند و در این سفر از مصر، اروپا و آمریکای شمالی عبور کردند.

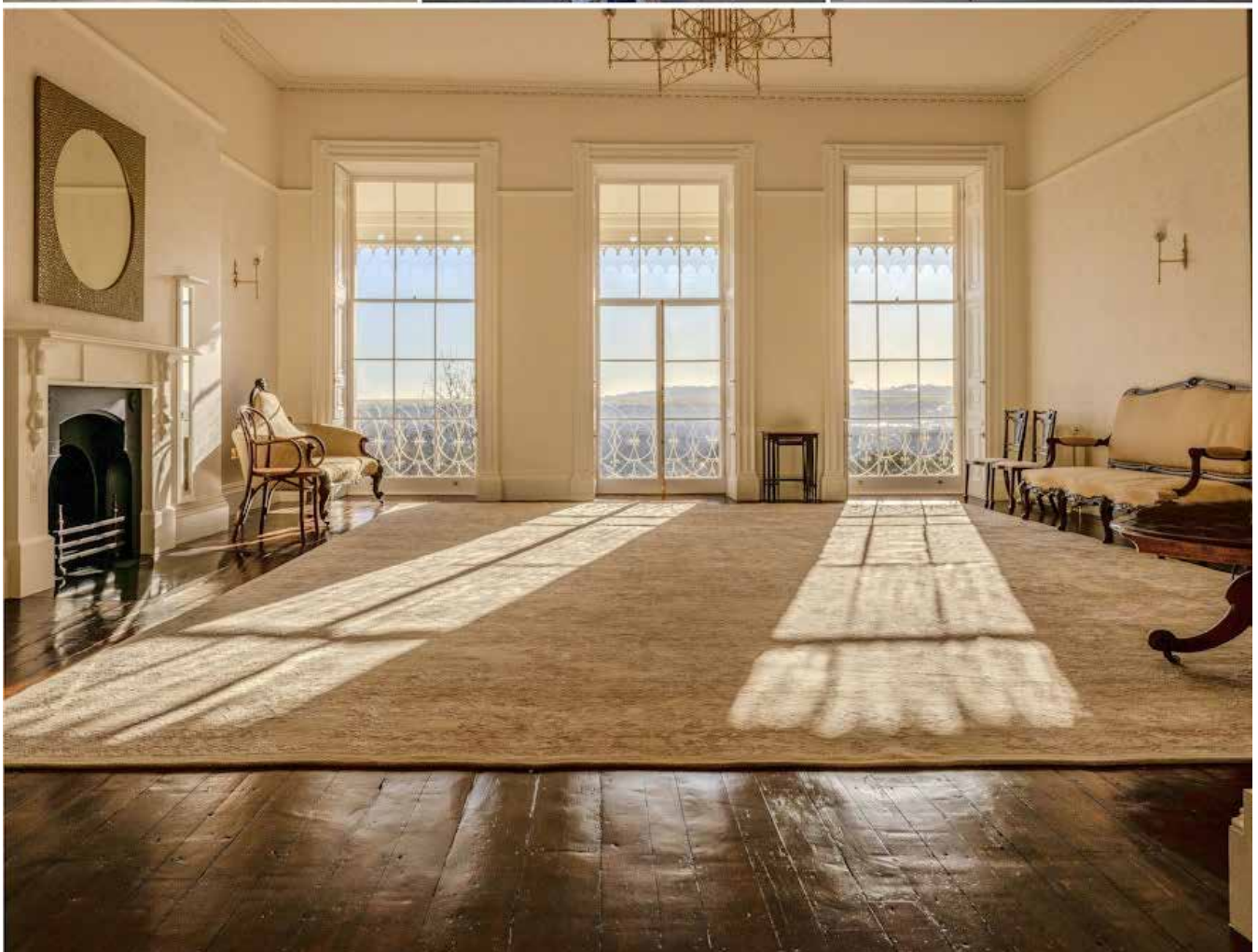

بريستول یکی از توقفگاه‌های متعدد در طول سفرهای حضرت عبدالبهاء بود. در همین شهر بود که وزلی تودور پُل (Wellesley Tudor Pole)، از دوست‌داران حضرت عبدالبهاء، که قبلا در مصر به دیدارشان رفته بود، از ایشان پذیرایی کرد. تودور پُل دو ملک مجاور هم، به شماره‌های ۱۶ و ۱۷ در خیابان رویال یورک کرسنت، که به عنوان مهمانسرا فعالیت می‌کردند را خریداری کرده بود. او از حضرت عبدالبهاء دعوت کرد تا در طول سفرشان به انگلستان در سپتامبر ۱۹۱۱ در آنجا اقامت کنند.

حضرت عبدالبهاء در طول اقامت خود در بریستول، در مورد وضعیت جامعه مدرن سخنرانی‌هایی ایراد کردند که به مسائلی مانند صلح، حقوق زنان، برابری نژادی، اصلاحات اجتماعی و توسعه اخلاقی اختصاص داشت. حضرت عبدالبهاء این دوره را «عصر زنان» توصیف نمودند و در مورد نیاز به برخورداری زنان از امتیازات و فرصت‌هایی برابر با مردان، به ویژه در زمینه آموزش، صحبت کردند.

اولینگا تهذیب (Olinga Tahzib)، یکی دیگر از اعضای محفل ملی، بینش‌هایی را در مورد تأثیرات عمیق حضرت عبدالبهاء در طول اقامتشان در رویال یورک کرسنت به اشتراک گذاشت. آقای تهذیب شرح داد که چگونه حضرت عبدالبهاء هر اتاق از خانه را وقف خدمت به بشریت نمودند و اعلام فرمودند که این خانه به عنوان «مرکزی برای صلح و آسایش زائران از شرق و غرب» خدمت خواهد کرد و نمادی از وحدت و نقطه تلاقی فرهنگ‌های متنوع خواهد بود.

در ژانویه ۱۹۱۳، حضرت عبدالبهاء در مسیر بازگشت از آمریکای شمالی به اراضی مقدس، دوباره به بریستول آمدند. در این فرصت، ایشان در مهمانسرا برای حدود ۱۵۰ نفر سخنرانی کرده و در مورد چندین موضوع عمیق از جمله ضرورت صلح جهانی و اهمیت وحدت میان نژادها و مذاهب مختلف توضیح دادند.

کمی بعد، یک روزنامه محلی پیامی را از حضرت عبدالبهاء برای مردم بریستول منتشر نمود که آرزوهای ایشان برای آن‌ها را بیان می‌کرد: «امید من آنست که در خدمت به کل بشریت یاری شوند. باشد که آن‌ها وسیله‌ای برای ایجاد الفت و محبت بین ابناء بشر گردند.»

محفل روحانی ملی، برای گرامیداشت تکمیل مرمت، فیلمی با عنوان «مرکزی برای صلح و آسایش» (A Centre of Peace and Rest) تهیه کرده است که تاریخچه این آپارتمان را توضیح می‌دهد و جنبه‌های فنی پروژه بازسازی را برجسته می‌کند.

زنان بهائی هدف حملات در ایران: افزایش بازداشت‌ها و احضارها توسط حکومت

۱۸ اردیبهشت ۱۴۰۳

ژنو - ۱۸ اردیبهشت ۱۴۰۳ (۷ مه ۲۰۲۴) - طی هفته‌های اخیر، موج حملات به زنان بهائی در سراسر ایران شدت گرفته است. ده‌ها زن با احضار به دادگاه و روبرو شدن با اتهامات کیفری بی‌اساس که منجر به سال‌ها زندان می‌شود، از خانواده‌های خود جدا شده، در معرض بی‌رحمی و خشونت سیستم قضایی ایران قرار می‌گیرند. از اواسط اسفندماه، از مجموع ۸۵ نفر از بهائیان که به دادگاه احضار یا زندانی شده‌اند، ۶۵ نفر، یعنی حدود سه چهارم آن‌ها زن بوده‌اند. جامعه بهائی از سال گذشته و پس از اعتراضات سال ۱۴۰۱ در حمایت از حقوق زنان در ایران، شاهد افزایش چشمگیری در حملات علیه زنان بهائی بوده است. در حال حاضر، زنان بهائی دو سوم کل زندانیان بهائی در ایران را تشکیل می‌دهند. تعداد قابل توجهی از بهائیان، به ویژه زنان، در ۲۰ ماه گذشته صرفاً به دلیل بهائی بودن دستگیر شده‌اند و برخی بدون طی مراحل قانونی و بدون اطلاع از محل نگهداری، در بازداشت به سر می‌برند.

با در نظر گرفتن زمینه کلی سرکوب زنان در ایران و چالش‌های برابری جنسیتی، این افزایش چشمگیر آزار و اذیت علیه زنان بهائی، هشداردهنده و بسیار نگران‌کننده است که گروهی از مردم را هدف قرار داده است که با آزار و ستم مضاعف روبرو هستند: هم به عنوان زن و هم به عنوان بهائی، بزرگ‌ترین اقلیت مذهبی غیرمسلمان ایران، که از زمان انقلاب اسلامی ۱۳۵۷ به طور سیستماتیک مورد آزار و سرکوب قرار گرفته‌اند.

سیمین فهندژ، نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل متحد در ژنو، گفت: «حملات اخیر علیه زنان بهائی به روشنی نشان می‌دهد که به عنوان یک زن ایرانی، صرف‌نظر از اینکه بهائی، مسلمان، مسیحی، یهودی، زرتشتی، دین‌دار یا بی‌دین باشید، حکومت ایران شما را زندانی می‌کند، از دانشگاه اخراج می‌کند، از کار بیکار می‌کند و به دلیل تلاش برای تحقق آرزویان برای زندگی شایسته به عنوان انسان‌هایی برابر، در کنار هم و بدون توجه به جنسیت، پیشینه و باورتان، برای بهتر کردن کشورتان برای همه، شما را مورد آزار و سرکوب قرار می‌دهد. این فداکاری‌ها و تلاش‌ها برای تحقق آرمان‌های مشترک، به وضوح نشان می‌دهد که داستان ما یکی است.»

این افزایش آزار و سرکوب، نشان‌دهنده روندی گسترده‌تر از حملات در حال تشدید علیه بهائیان در ایران است. تحلیل و بررسی جامعه جهانی بهائی از سال‌های ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۳ نشان می‌دهد که از سال ۲۰۲۱، آزار و سرکوب سیستماتیک بهائیان در ایران تقریباً هر سال حدود ۵۰ درصد افزایش یافته است. موارد آزار و سرکوب شامل دستگیری‌ها، دادگاه‌ها، احکام زندان و احضاریه‌ها، تفتیش منازل، مصادره اموال، تخریب آرامستان‌ها و ممانعت از کفن و دفن، تعطیلی کسب و کار و محرومیت از تحصیل بوده است.

در ماه‌های اخیر، حملات علیه زنان بهائی حتی شدت بیشتری یافته است. در آبان‌ماه ۱۴۰۲، ۱۰ زن از اصفهان، که بسیاری از آن‌ها در دهه بیست یا سی عمر خود بودند، دستگیر شدند. در همان ماه، ۲۶ بهائی که ۱۶ نفر از آن‌ها زن بودند، در مجموع به ۱۲۶ سال زندان محکوم شدند که نشان‌دهنده هدف قرار دادن مداوم زنان در جامعه بهائی است.

یک ماه بعد، در آذرماه ۱۴۰۲، شش زن بهائی دیگر از اصفهان به مدت یک ماه بازداشت شدند و شرایط سختی را در بخش قرنطینه زندان دولت‌آباد تحمل کردند. تأخیرهای عمدی در ارائه خدمات درمانی به آن‌ها، محدودیت دسترسی به آب گرم و عدم ارائه اطلاعات در مورد دلایل دستگیری یا اتهامات وارده به آن‌ها، تشدید نگران‌کننده روش‌های جدید و بسیار خشن‌تر حکومت ایران علیه جامعه بهائی را برجسته می‌کند.

مأموران وزارت اطلاعات، با هدف اخذ شکایت اجباری علیه این زنان بازداشت‌شده، در یک کارزار سازماندهی‌شده به ارباب و تهدید همسایگان آن‌ها روی آوردند.

خانم فهندژ گفت: «در ادامه کمپین داستان-ما-یکست که برای بزرگداشت ۱۰ زن بهائی که ۴۰ سال پیش اعدام شدند و نیز تمام زنانی که همچنان برای برابری جنسیتی فداکاری می‌کنند راه‌اندازی شده، شاهد اصرار حکومت ایران بر تلاش‌های کهنه و شکست‌خورده خود برای ایجاد تفرقه میان شهروندان از طریق افزایش آزار و سرکوب، نفرت‌پراکنی و هدف قرار دادن زنان هستیم. اقدامات حکومت ایران ثابت می‌کند که داستان ۱۰ زن بهائی، داستان تمام زنان ایرانی امروز است و ناتوانی حکومت در ایجاد چنین تفرقه‌هایی، همان‌طور که در حمایت از کمپین داستان ما یکیست دیده می‌شود، نشان می‌دهد نفرت‌پراکنی و تبعیض نمی‌تواند عمیق‌ترین آرزوی قلب انسان، که وحدت و همکاری با دیگران در عین برابری کامل برای رسیدن به عدالت است را از بین ببرد.»

جامعه جهانی بهائی در اوایل سال جاری میلادی، گزارشی به کمیته حقیقت‌یاب سازمان ملل متحد نیز ارائه کرد. این کمیته مأموریت داشته تا به بررسی نقض حقوق بشر در ایران از شهریورماه ۱۴۰۱ (سپتامبر ۲۰۲۲) به بعد بپردازد. گزارش جامعه جهانی بهائی به تأثیرات این اتفاقات بر جامعه بهائی در ایران، به ویژه بر زنان بهائی، پرداخته است.

در همین ماه گذشته، دیده‌بان حقوق بشر گزارش بی‌سابقه جدیدی منتشر کرد که در آن برای اولین بار، رفتار سرکوبگرانه حکومت ایران با بهائیان را از نظر حقوقی، مصداق "جنایت علیه بشریت" دانست. این گزارش که به همین دلیل در صدر اخبار جهان قرار گرفت، همچنین توصیه کرد که کمیته حقیقت‌یاب سازمان ملل متحد بخشی از تحقیقات جاری خود را بر «افزایش هدف قرار دادن زنان بهائی» متمرکز کند.

خانم فهندژ گفت: «این روایت جمعی از مبارزه و استقامت، که زنان بهائی و همه زنان ایرانی با آن مواجه هستند، به آن‌ها امکان می‌دهد تا گرد هم آیند و نشان دهند که تلاش‌ها برای ایجاد تفرقه همیشه با شکست روبرو خواهند شد و زمانی که یک گروه تحت تأثیر بی‌عدالتی قرار گیرد، هیچ گروه دیگری در امان نخواهد بود. هدف قرار دادن فزاینده زنان بهائی که هم به عنوان زن و هم به عنوان عضو یک اقلیت، با چالش‌های مضاعف مواجه هستند، نیازمند توجه و اقدام جهانی، همبستگی با بهائیان و همه زنان ایرانی است که طالب حق زندگی با عزت و برابری در کشور خود هستند. ما از جامعه جهانی، دولت‌ها و رسانه‌ها درخواست می‌کنیم که از حکومت ایران بخواهند سرکوب ظالمانه خود علیه بهائیان و به ویژه زنان را که هدف اصلی این تبعیض قرار گرفته‌اند، فوراً متوقف کند و به اصل جهانی حقوق بشر برای همه شهروندان خود احترام بگذارد.»